

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14Csp/101/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117223953
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5117223953.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom v spore žalobcu: H. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. S. XXX, R. S., právne zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 42 350 026, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, práve zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o určenie, že zmluva o úvere je bezúročná a iné, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500073615 zo dňa 6.8.2014 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov.

II. Súd žalobu vo zvyšku z a m i e t a .

III. Žalobca j e p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 33 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou súd dňa 25.7.2017 domáhal určenia, že I/ zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500073615 zo dňa 06.08.2014 uzatvorené medzi žalobcom a žalovaným, je bezúročná a bez poplatkov, II/ rozhodcovská zmluva č. 8500073615 zo dňa 06.08.2014 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným, je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná a III/ že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500073615 zo dňa 06.08.2014 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným, je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná.

2. Žalobu odôvodnil tým, že medzi žalobcom a žalovaným došlo dňa 06.08.2014 k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8500073615. V rovnaký deň bola uzatvorená rozhodcovská zmluva a Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka. Ako vyplýva z jednotlivých dokumentov žiadosť o poskytnutie revolvingovom úvere/zmluva o revolvingovom úvere , ako aj Rozhodcovská zmluva a Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka boli podpísané žalobcom dňa 01.08.2014 v Bytči a následne po odoslaní týchto dokumentov boli schválené a doplnené dňa 06.08.2014 v Bratislave.

3. K bezúročnosti a bezodplatnosti zmluvy o úvere uviedol, že zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500073615 neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to najmä 1/ adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť., 2/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a nesprávny údaj o RPMN, ktorá by podľa interaktívnej kalkulačky dostupnej na <<https://openiazoch.zoznam.sk/hotovostne-pozickv/kalkulacka>> by mala byť vo výške 20,20 %. Tiež uviedol, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy ponechávam na zvážení

súdu, či dané zmluvy neobsahujú aj ďalšie obligatórne náležitosti. Na základe uvedených skutočností je potrebné zmluvu o revolvingovom úvere číslo 8500073615 zo dňa 06.08.2014 považovať za bezúročnú a bez poplatkov.

4. K Dohode o zrážkach zo mzdy uviedol, že predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže nebola individuálne dojednaná, čo vyplýva z toho, že žalobca ju podpísal v Bytči a žalovaný ju schválil v Bratislave. Taktiež vzhľadom na to, že úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov, žalovaný si Dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečuje pohľadávku vo väčšej výške, než na ktorú má nárok, keďže zabezpečuje aj neexistujúcu pohľadávku. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (rozsudok C-106/77 Simmenthal). Formulácia Dohody o zrážkach zo mzdy sa dostala objektívne do rozporu s požiadavkou na poctivý obchodný styk a čestnú obchodnú prax. Zákonodarcu priznal takémuto konaniu nielen rozpor s imperatívom dobrých mravov, ale priamo so zákonom. Nič nebráni judikovať dohodu ako neplatnú (§ 53 ods.5 OZ), hoci má základ v znení zákona. Dôležité sú okolnosti jej zakotvenia v zmluve a význam ostatných zmluvných podmienok (Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí; čl.4 smernice Rady 93/13 ES o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

5. V žalobe poukázal na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, Valéria Marcínová/POHOTOVOSTĚ, s.r.o., kde uviedla názor, že: „ Článok 6 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátneho súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. ". V tejto súvislosti poukazoval aj na závery Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich zriadených pri Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky, zo dňa 21.1.2011 pod č. 8636/2010110.98,113,179, ktorými v bode 9 Komisia dospela k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 Občianskeho zákonníka je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ust. § 53 Občianskeho zákonníka, keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku právneho vzťahu nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Výkon zrážok zo mzdy je pritom súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa. Z uvedeného dôvodu ide preto o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

6. Podľa názoru žalobcu spotrebiteľská rozhodcovská zmluva ako súčasť zmluvy o revolvingovom úvere predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože nebola individuálne dojednaná a žalobca nemohol ovplyvniť jej obsah, keďže mu bola predložená na podpis v Bytči a následne schválená v Bratislave. Vyslovil názor, že v zmysle § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka účinného v čase podpisu zmluvy sa za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. V prípade ak sa spor vychádzajúci zo spotrebiteľskej zmluvy rieši na rozhodcovskom súde, dochádza k obchádzaniu súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Žalobca je toho názoru, že uzatvorenú spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu je možné posúdiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Cieľom rozhodcovskej zmluvy je dosiahnuť prejednanie veci pred rozhodcom alebo rozhodcovským súdom. Ak však bola „nanútená“ jednou zmluvnou stranou, je daný predpoklad, že slabšia strana vzťahu (spotrebiteľ) sa nedokáže v prípadnom rozhodcovskom konaní riadne brániť. Túto zmluvu si žalobca nedojednal individuálne a pri jej akceptácii nemal na výber. Rozhodcovská zmluva núti spotrebiteľa neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu vo všetkých prípadoch, ak bude vystupovať na strane Žalovaného a vzdať sa tak ústavného práva na spravodlivý proces pred nezávislým súdom, ak sa dodávateľ bude voči spotrebiteľovi domáhať

svojich práv pred rozhodcovským súdom. Teda možnosť voľby pre spotrebiteľa je len iluzória. Pokiaľ má spotrebiteľ postavenie žalovaného, tak v prípade žaloby na rozhodcovskom súde si už nemôže zvoliť všeobecný súd. Takúto rozhodcovskú zmluvu preto nemožno považovať za platne uzavretú. Výkon práv a povinností v takejto rozhodcovskej zmluve je v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Neplatná rozhodcovská zmluva preto nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu.

7. Žalobca taktiež vyslovil názor, že ďalším prejavom neprijateľnosti je aj tzv. geografická neprijateľnosť miesta konania (Rozsudok Súdneho dvora EÚ C-240/98, C-244/98) prejavujúca sa v tom, že sídlo rozhodcovského, súdu žalobcu je neprimerane vzdialené oproti miestne príslušnému súdu spotrebiteľa. Ak veriteľ zostavil znenie rozhodcovskej zmluvy vo vopred pripravenej formulárovej podobe a jednostranne určil, ktorému rozhodcovskému súdu bude vec predložená, ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, čo judikoval Krajský súd Trenčín vo svojom rozhodnutí sp. zn. 23CoE/338/2015 zo dňa 16.01.2016: „Odvolací súd zastáva v tomto smere názor, že o nekalú zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak spotrebiteľ má podľa nej možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym všeobecným súdom, ale ak by sa podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa (veriteľa), spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Sám veriteľ, ktorý zostavil znenie rozhodcovskej zmluvy vo svojej vopred pripravenej formulárovej podobe, jednostranne určil, ktorému rozhodcovskému súdu bude vec predložená, a to rozhodcovskému súdu so sídlom geograficky vzdialenom od bydliska povinného. Vychádzajúc z komplexnej úpravy rozhodcovských zmlúv je potom potrebné tieto považovať v celosti za neprijateľné, spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v príslušnom znení, a to aj v nadväznosti na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie (C-240/98 až C-244/98, C-40/08, C-473/00, C-243/08, C-168/05)...Odvolací súd k tomu ešte uvádza, že vznik rozhodcovskej zmluvy vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa a jeho slobodnú voľbu o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Dĺžnik, ktorému je predložená typová spotrebiteľská zmluva v predtlačí, nemá vzhľadom na takúto podobu zmluvy v zásade reálnu možnosť ovplyvniť jej obsah. Predtlačené poučenie oprávneného v rozhodcovských zmluvách o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy za situácie, keď sú rozhodcovské zmluvy uzatvárané v rovnaký deň spolu s úverovou zmluvou, odvolací súd nepovažuje za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov rozhodcovského konania. " Ak zmluva o revolvingovom úvere ako hlavný záväzok nevznikla, resp. je neplatná, rovnako je neplatná aj rozhodcovská zmluva, keďže vedľajší záväzok sleduje osud hlavného záväzku. Z uvedených dôvodov je rozhodcovská zmluva neplatná.

8. K naliehavému právnenému záujmu uviedol, osobitným predpisom v zmysle § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku, ktorý výslovne splnomocňuje a oprávňuje žalobcu v pozícii spotrebiteľa domáhať sa ochrany svojich práv je zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Takéto oprávnenie zákonodarca výslovne uvádza ako jedno zo základných práv spotrebiteľa, keďže v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

9. Žalovaný vo vzťahu k podanej žalobe namietal jej neprípustnosť v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku, pretože žalobca sa podanou žalobou domáha určenia právnych skutočností. Určovacia žaloba je v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku ohľadne právnej skutočnosti prípustná len vtedy, ak to ustanovuje osobitný predpis (t.j. osobitný zákon musí určiť, že takéto konanie je dovolené, napríklad konanie o neplatnosť výpovede z pracovného pomeru, konanie o neplatnosť dobrovoľnej dražby, kde príslušné predpisy výslovne takýto typ určovacej žaloby predpokladajú). Teda nie sú splnené podmienky podľa § 137 písm. c) a písm. d) Civilného sporového poriadku, podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

10. Žalobca svoj naliehavý právny záujem na požadovanom určení zakladá na ustanovení § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, avšak žalobca neuviedol žiadnu relevantnú skutočnosť, ktorá by odôvodňovala prípustnosť ním podanej určovacej žaloby. Žalobcom citované zákonné ustanovenie ZOS iba vo všeobecnosti upravuje možnosť spotrebiteľa sa na súde domáhať ochrany svojho práva a nie možnosť uplatniť svoj nárok zo spotrebiteľskej zmluvy konkrétnou žalobou na určenie právnej skutočnosti.

11. K určeniu, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500073615 zo dňa 06.08.2014 ako neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná uviedol, že dohoda bola uzavretá na zabezpečenie záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500073615 zo dňa 06.08.2014. Tvrdenia žalobcu neobstoja a sú bez opory v zákona, pretože dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky (§ 551 Občianskeho zákonníka). Tvrdenie žalobcu o tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy má byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou, je v rozpore s jeho vlastnou argumentáciou. Žiadny právny predpis účinný v čase uzavretia predmetnej Dohody neuvádza, že uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy je neprípustné. Neprijateľnou podmienkou je v zmysle platnej právnej úpravy ustanovenie, ktoré sa odchyľuje od zákona v neprospech spotrebiteľa a súčasne v neprospech spotrebiteľa vytvára značnú nerovnováhu v postavení strán (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Neprijateľnou podmienkou z povahy veci nie je dohoda, ktorá kopíruje/preberá obsah zákonnej úpravy. Toto vyplýva výslovne aj zo smernice Rady 93/13/EHS, podľa ktorej sa ustanovenia smernice (upravujúcej neprijateľné podmienky) nepoužijú na podmienky, ktoré odrážajú zákonné ustanovenia členského štátu. Výslovne to vyplýva z článku 1 odstavec 2 smernice: „Zmluvné podmienky, ktoré odrážajú záväzné zákonné alebo regulačné ustanovenia a ustanovenia alebo zásady medzinárodných dohôd, ktorých sú členské štáty alebo spoločenstvo zmluvnou stranou, najmä v oblasti dopravy, nepodliehajú ustanoveniam tejto smernice.“ Tvrdeniam žalobcu odporuje aj súčasná právna úprava inštitútu dohôd o zrážkach zo mzdy. Žalovaný poukazoval na to, že dňa 23.12.2015 nadobudol účinnosť zákon č. 438/2015 Z.z., ktorý sa mení a dopĺňa aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa jeho znenia (§ 9 ods. 13) bolo určené, že záväzky z úverovej spotrebiteľskej zmluvy je možné zabezpečiť len dohodou o zrážkach zo mzdy, ručením a záložným právom.

12. Tiež žalovaný poukázal na to, že z právnej úpravy vyplývajúcej zo zákona č. 102/2014 Z.z. (ktorým sa doplnilo do zákona č. 250/2007 Z.z. aj ustanovenie § 5a), resp. zo zákona č. 438/2015 Z.z. (ktorým sa doplnilo do zákona č. 129/2010 Z.z. ustanovenie § 9 ods. 13) vyplýva, že ide o právny prostriedok zabezpečenia splatenia pohľadávky prípustný v spotrebiteľských vzťahoch aj naďalej. Uvedená právna úprava predstavovala obmedzenie, resp. reštrikciu v tom smere, kedy ako prípustné prostriedky zabezpečenia umožňuje len niektoré (spomedzi tých, ktoré sú inak všeobecne prípustné v iných právnych vzťahoch). Žalovaný považuje preto za nesporné, že Dohoda o zrážkach zo mzdy neodporuje zákonu, je prípustným a platným právnym úkonom. V predmetnej novele boli plne zohľadnené a prebrané viaceré právne záväzné akty Európskej únie, rovnako aj predmetná Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993. Podľa doložky zlučiteľnosti bol zároveň konštatovaný aj súlad právnej úpravy s úniijným právom. Tiež poukázal na to, že smernica 93/13/EHS nezavádza plnú harmonizáciu právnych poriadkov členských štátov, ale poskytuje štátom priestor na vlastnú úpravu. Táto smernica 93/13/EHS nezavádza plnú harmonizáciu právnych poriadkov členských štátov, ale poskytuje štátom priestor na vlastnú úpravu. Žiadne ustanovenie úniijného práva neupravuje prípustnosť alebo zákaz zrážok zo mzdy na základe dohody uzavretej medzi dodávateľom a dlžníkom. Neexistuje ustanovenie, ktoré by túto otázku riešilo. V dôsledku toho je potom vecou vnútroštátneho zákonodarcu, aby si sám stanovil podmienky, za akých je použitie tohto hmotnoprávneho inštitútu možné alebo nie. To vyplýva aj zo smernice. Ak Národná rada SR ako jediný zákonodarný orgán vo forme zákona určila, že dohoda o zrážkach zo mzdy je stále a naďalej prípustný spôsob zabezpečenia záväzkov zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy, potom každý je týmto rozhodnutím zákonodarcu vo forme zákona viazaný. Preto tvrdenie žalobcu o tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou nemá oporu v platnej legislatíve.

13. Ďalej osobitne poukázal na samotnú skutočnosť, že o tom, že žalovaný vyžadoval na zabezpečenie poskytnutého úveru aj eventuálne uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy, žalobca vedel vopred, nakoľko sa s touto skutočnosťou mal možnosť oboznámiť po predložení všetkých zmluvných dokumentov na preštudovanie vrátane listiny, na ktorej je uvedená predmetná Dohoda. Žalobcovi boli v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o RÚ poskytnuté všetky informácie o spotrebiteľských úveroch podľa ustanovenia § 4 ods. 1 ZoSÚ, a to prostredníctvom formulára označeného ako: „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“. Z obsahu namietaných skutočností pritom nemožno zistiť, že by žalobca poprel obsah prečítania si tohto predzmluvného dokumentu, mal k nemu výhrady a pod., k čomu prispieva aj skutočnosť, že obsah uvedeného formulára svojim podpisom verifikoval. Medzi žalobcom (ako dlžníkom) a žalovaným (ako veriteľom) bola uzavretá dňa 06.08.2014 individuálnym spôsobom zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8500073615 a pri jej uzavretí bol žalobcovi predložený aj návrh dohody o zrážkach zo mzdy s rovnakým číslom.

14. Zdôraznil, že pokiaľ ide o obsah dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva z nej, že žalobca ako záujemca o úver bol poučený (bod I., bod II.) o tom, že dohodu o zrážkach zo mzdy nie je povinný uzavrieť, že nejde o podmienku pre poskytnutie úveru alebo samotné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere a že má možnosť odmietnuť uzavretie tejto dohody. Zároveň bol poučený aj o tom, čo je dôsledkom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy (bod III.). V dohode o zrážkach zo mzdy sa výslovne uvádza, že „dlžník si je vedomý, že uzavretie tejto Dohody je dobrovoľné a nie je podmienkou uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo poskytnutia úveru. Spoločnosť vyhlasuje, že uzavretie tejto Dohody nevyžaduje ako podmienku pre uzavretie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo poskytnutia úveru (revolvingu)“. (bod I.), ďalej že „Dlžník má možnosť odmietnuť uzavretie tejto Dohody tým, že ju nepodpíše. Dlžník podpisom na tejto Dohode potvrdzuje záujem uzavrieť Dohodu ako prostriedok zabezpečenia a splnenia svojich záväzkov voči Veriteľovi tým, že z jeho mzdy (iného príjmu) budú vykonávané zrážky zo mzdy v dohodnutej výške a tieto priamo poukazované Spoločnosti.“ (bod II.) a Poučenie o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy podľa ktorého, „Dôsledkom uzavretia tejto Dohody je možnosť Spoločnosti predložiť túto Dohodu zamestnávateľovi (platiteľovi iného príjmu) Dlžníka na vykonávanie zrážok z jeho mzdy (alebo iného príjmu) vo výške uvedenej v čl. V. tejto Dohody. Zamestnávateľ (platiteľ iného príjmu) Dlžníka je povinný Dohodu rešpektovať a vykonávať zrážky zo mzdy. Súhlas s predložením tejto Dohody zamestnávateľovi a s vykonávaním zrážok zo mzdy (iného príjmu) Dlžník vyjadruje podpisom Dohody. Ďalší súhlas sa nevyžaduje. Uzavretím Dohody vzniká Dlžníkovi povinnosť rešpektovať vykonávanie zrážok zo mzdy (iného príjmu) v dohodnutej výške, a to až do úplného splatenia pohľadávok Spoločnosti, prípadne aj iných nárokov, ktoré voči nemu vzniknú. Zrážky zo mzdy (iného príjmu) sa vykonávajú bez toho, aby bolo na ich vykonávanie potrebné súdne rozhodnutie alebo rozhodnutie osvedčujúce pohľadávky Spoločnosti. Vykonávaním zrážok zo mzdy a ich poukazovaním Spoločnosti dochádza k postupnému splácaniu Pohľadávok Spoločnosti. Dlžník nemá oprávnenie túto Dohodu pred splatením Pohľadávky vypovedať, od nej odstúpiť alebo ju iným spôsobom jednostranne ukončiť.“ (bod III.). Žalobca ako prvý podpísal znenie dohody o zrážkach zo mzdy a takto podpísaný návrh predložil žalovanému. Z dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva poučenie o dobrovoľnosti uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, akou formou môže žalobca odmietnuť uzavretie a čo je dôsledkom uzavretia dohody. Uvedené sa nachádza hneď v úvodných ustanoveniach, a zároveň mu predchádza text „Text dohody si pred jej podpísaním pozorne prečítajte.“ Rovnako aj poučenie o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy je v texte zvýraznené práve pre to, aby priemerne opatrná osoba konajúca s rozumne očakávateľnou mierou obozretnosti si pri prvom pozretí textu dohody o zrážkach zo mzdy všimla uvedené skutočnosti. Zároveň hneď v prvom a druhom bode dohody o zrážkach zo mzdy sa opakuje informácia o tom, že uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy nie je povinné a ako môže dlžník „odmietnuť“ jej uzavretie. S prihliadnutím na tvrdenia uvádzané žalobcom nie je pritom možné zistiť, že by žalobca poprel možnosť prečítania si oboch dohôd o zrážkach zo mzdy, možnosť odmietnuť uzavretie dohôd o zrážkach zo mzdy či akékoľvek námietky nasledujúce po ich uzavretí. Zdôraznil, že uzavretá dohoda o zrážkach zo mzdy spĺňa všetky podmienky, ktoré určuje ustanovenie § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

15. Žalovaný napáda tvrdenia žalobcu, že rozhodcovská zmluva predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka a že nebola individuálne dojednaná. Predmetná rozhodcovská zmluva nespĺňa definíciu neprijateľnej podmienky v zmysle § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, nakoľko nezakladá výlučnú právomoc rozhodcovského súdu na konanie. Z obsahu rozhodcovskej zmluvy vyplýva alternatíva pre riešenie sporov. Podľa bodu 5 rozhodcovskej zmluvy: „Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.“ Žalovaný poukazoval na fakt, že v súčasnosti platný zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ktorým sa riadilo rozhodcovské konanie, pričom rozhodcovská zmluva sa v zmysle § 73 ods. 3 zákona riadi ustanoveniami právnych predpisov účinných v čase jej uzavretia) vo viacerých ustanoveniach predpokladá, že výber spôsobu riešenia sporu prináleží žalobcovi, a tým môže byť veriteľ alebo spotrebiteľ. Žalobcom môže byť ktorákoľvek strana rozhodcovskej zmluvy. Je zároveň nesporné, že v prípade ak je žalovaným spotrebiteľ, potom stály rozhodcovský súd má osobitnú poučovaciu povinnosť (podľa prílohy č. 2 ZoSRK). Rovnako je nesporné, že spotrebiteľ nemôže byť pri podaní žalobnej odpovede (§ 25 ods. 4 ZoSRK, podľa ktorého žalobná odpoveď predstavuje vyjadrenie k žalobe) zaťažený poplatkom. ZoSRK predpokladá, že na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy môže byť konanie pred rozhodcovským súdom začaté na základe žaloby dodávateľa. Túto skutočnosť aprobuje a stanovuje postup stáleho rozhodcovského súdu v takom prípade. Poučenie podľa prílohy č. 2 je výslovne označené ako poučenie pre spotrebiteľa v pozícii

žalovaného. Z toho vyplýva, že začatie rozhodcovského konania dodávateľom neodporuje žiadnemu zákonu a preto nejde o protiprávnu skutočnosť.

16. Poukázal na to, že právna úprava relevantná v čase uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy (v ustanovení § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka) určila, že za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Žalovaný poprel tiež pravdivosť tvrdenia žalobcu, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná a uvádza vlastné tvrdenia o skutkových a právnych okolnostiach jej uzavretia.

17. Rozhodcovská zmluva je samostatným právnym úkonom, ktorého existencia nebola podmienkou uzavretia úverovej zmluvy. Ide o samostatnú zmluvu a listinu, ktorá nie je súčasťou inej štandardnej zmluvy. Zdôraznil, že žalobca vo svojej argumentácii opomenul, že z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy výslovne vyplýva, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere a súčasne, že dlžník nie je povinný prijať návrh danej rozhodcovskej zmluvy. Poukázal tiež na to, že z právnych dôsledkov bodu 7 rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že dlžník môže odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia. Uplatnením tohto práva môže dlžník bez ohľadu na postoj veriteľa dosiahnuť zánik rozhodcovskej zmluvy, bez toho, aby to malo vplyv na trvanie zmluvy o revolvingovom úvere.

18. Rozhodcovská zmluva nikdy nebola podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. To vyplýva z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy, ale aj z práva na jednostranné odstúpenie od nej. Je samostatným právnym úkonom, ktorého uzavretie je možnosťou, ale nie povinnosťou. Pri odstúpení od rozhodcovskej zmluvy by bez ohľadu na (ne)súhlas veriteľa došlo k jej zániku, a to bez vplyvu na ďalšie trvanie samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobca teda mohol nepristúpiť na uzavretie rozhodcovskej zmluvy, resp. aj jednostranne dosiahnuť zánik takejto dohody, a to v oboch prípadoch bez vplyvu na uzavretie resp. existenciu (hlavnej) zmluvy o revolvingovom úvere. Je nesporným, že vlastným úkonom mohol ovplyvniť vznik a existenciu rozhodcovskej zmluvy, a teda aj obsah vzájomného vzťahu so žalovaným. Rozhodcovská zmluva so žalobcom preto charakter individuálneho ustanovenia. Podľa ustanovenia bodu 2 rozhodcovskej zmluvy: „Veriteľ vyhlasuje, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom a ani iného zmluvného vzťahu medzi nimi. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný.“ Aj v tejto súvislosti poukázal na niektoré rozhodnutia súdov.

19. K absencii základných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere uviedol, že žalovaný napáda tvrdenia žalobcu, že zmluva o RÚ uzavretá medzi stranami sporu neobsahuje všetky povinné náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Poprel, že zmluva neobsahuje uvedenie adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Adresa veriteľa pre uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti je upravená v č. 12. - Oznamovanie a doručovanie, ods. 12.1 Zmluvných dojednaní.

20. Zmluvné dojednania nepredstavujú samostatný dokument oddelený od zmluvy o revolvingovom úvere, ale jej technickú súčasť. Formulár označený ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere“ (tiež v texte aj ako: „Zmluva/Žiadosť“) a Zmluvné dojednania sa nachádzajú na jednom liste papiera, pričom Žiadosť/Zmluva o revolvingovom úvere tvorí líce listiny a Zmluvné dojednania tvoria rub zmluvy. Z textu zmluvy, konkrétne z bodu 13. zmluvy o RÚ vyplýva, že zmluvné dojednania sú nielen neoddeliteľnou súčasťou zmluvy (čo do právnej povahy), ale sú súčasťou zmluvy aj z hľadiska technického vyhotovenia danej zmluvy. Podľa bodu 13. zmluvy o RÚ: „Riadnym vyplnením a následným podpisom tejto Žiadosti /Zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril Veriteľ s Dlžníkom Zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania (na zadnej strane tejto Žiadosti /Zmluvy).“ V zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka zachovaná je požiadavka na písomnú formu právneho úkonu, ak je listina obsahujúca právny úkon podpísaná konajúcou osobou. Pojem „listina“ je v právnom zmysle chápaný ako nosič určitého obsahu (v tomto prípade právneho úkonu, teda prejavu vôle smerujúcej k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností, ktoré s týmto prejavom vôle právne predpisy spájajú). Listina o právnom úkone môže pozostávať aj z niekoľkých strán. Poukázal na to, že z hľadiska ustanovenia § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka je písomná forma právneho úkonu zachovaná vtedy, ak je listina o tomto právnom úkone aj

podpísaná. Zákon nevyžaduje, aby jednotlivé strany tvoriace listinu o právnom úkone boli samostatne podpisované. Aj v súdnej praxi sa ustálil názor, že ak je listina o právnom úkone tvorená viacerými listami (hárkami), potom na to aby tvorili jednu listinu, musia byť tieto spojené tak, aby tvorili technickú jednotu (porov. stanovisko NS SR sp. zn. Cpj. 33/01). A len listina ako celok má byť podpísaná. Rovnaký záver prijíma aj právna prax napr. Podpis alebo parafovanie jednotlivých strán je pritom žiaduce, ale nie nevyhnutné (Neue Juristische Wochenschrift 1999, 1105) . alebo „Celistvosť listiny je zachovaná aj vtedy, ak jednota viacerých listín je spoznatelná z obsahu právneho úkonu a ak spolunáležitosť jednotlivých listín je nesporná. Pevné spojenie listín napr. zošitím alebo zviazaním nie je v takom prípade potrebné. Na celistvosť listiny možno usudzovať z priebežného číslovania strán alebo z číslovania ustanovení zmluvy, vzájomných odvolávok, obsahovej súvislosti textu, jednotnej formy písma alebo z iného označenia, ak je tým vylúčená ďalšia manipulácia s textom.“

21. Žalovaný poprel tvrdenie žalobcu, že zmluva o RÚ neobsahuje náležitosti vyžadované podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Zmluva o RÚ pozostáva z ustanovení nachádzajúcich sa na prednej (lícnej) strane listiny, zmluvných dojednaní na zadnej (rubovej) strane listiny a príloh, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. Ustanovenia Občianskeho zákonníka o uzatváraní zmluvy majú v zásade dispozitívnu povahu, čo vyplýva zo základnej zásady civilného práva - zmluvnej slobody. Tento princíp okrem iného znamená aj to, že zmluvné strany vzájomným prejavom vôle môžu určiť, čo obsah zmluvného vzťahu má a nemá tvoriť, ako má byť vyjadrený, atď.1 Aj podľa právnej praxe „Celistvosť listiny je zachovaná aj vtedy, ak jednota viacerých listín je spoznatelná z obsahu právneho úkonu a ak spolunáležitosť jednotlivých listín je nesporná. Pevné spojenie listín napr. zošitím alebo zviazaním nie je v takom prípade potrebné. Na celistvosť listiny možno usudzovať z priebežného číslovania strán alebo z číslovania ustanovení zmluvy, vzájomných odvolávok, obsahovej súvislosti textu, jednotnej formy písma alebo z iného označenia, ak je tým vylúčená ďalšia manipulácia s textom.“ V zmysle uvedeného teda Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje nielen potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzavretie zmluvy (v podobe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru), ale je súčasťou zmluvy ako takej. V zmysle ustanovenia článku 7, ods. 7.1 zmluvných dojednaní predstavuje toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda dané oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania. Svoj názor podporil rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 13Co/111/2014 - 166 podľa ktorého v zmysle čl.7 zmluvných dojednaní (č.l. 138) predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi. Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5. zmluvných dojednaní vyplýva: „Úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bude Dlžník oboznámený. Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru.“ Z ustanovenia článku 9., ods. 9.1. zmluvných dojednaní vyplýva: „Zmluva o RÚ je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto Zmluvou o RÚ.“ Údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva pritom nielen zo spomenutého splátkového kalendára, ale aj z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (ktoré bolo súdu predložené spolu so zmluvou a ktoré tvorí jej neoddeliteľnú súčasť, viď čl.7., ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní). Zmluva teda údaj o termíne konečnej splatnosti úveru obsahuje. Vzhľadom na uvedené uviedol, že doba trvania zmluvy a tiež termín konečnej splatnosti úveru sú riadne uvedené a je splnená zákonná požiadavka. Poukázal aj rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 kde uviedol, že uvedený údaj je možné uviesť v akomkoľvek dokumente tvoriacom zmluvu. Cit. „Článok 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči.“

22. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam je v prípade predmetnej zmluvy termínom konečnej splatnosti dátum 07.08.2017 (vyplýva z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi). Predmetné oznámenie zároveň obsahuje aj údaj o dátume splatnosti prvej splátky.

23. Žalovaný popieral aj tvrdenie žalobcu, že zmluva o RÚ neobsahuje náležitosti vyžadované podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. V tejto súvislosti uviedol vlastný názor, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. vyžaduje uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky len v prípade, ak sa splátky priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom

s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. O takýto typ úveru a prípad v zmluvnom vzťahu medzi sporovými stranami nejde.

24. Pokiaľ ide o členenie splátky, ani tento výklad podávaný žalobcom neobstojí. Účelom právnej úpravy uvádzania splátky v spotrebiteľskej úverovej zmluve je to, aby bol spotrebiteľ informovaný o svojej povinnosti. Ak by zákonodarca sledoval, že zmluva má obsahovať rozpis splátky na časť istina, úrok a vo vzťahu ku každej zložke by bolo nutné uvádzať termín splatnosti či počet splátok, potom zákonná úprava práva spotrebiteľa vyžiadať si tzv. amortizačnú tabuľku by teda nemala žiadny význam (§ 9 ods. 5 v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvných vzťahov medzi stranami sporu), keďže takáto amortizačná tabuľka by už bola súčasťou zmluvy. To znamená, že zákonodarca by zbytočne konštruoval právo spotrebiteľa požadovať amortizačnú tabuľku, ak by tá už musela byť uvedená v zmluve (pri výklade § 9 ods. 2 písm. k), aký zaujal súd prvej inštancie). Pri zachovaní princípu racionality zákonodarca je preto na mieste tvrdiť, že zákonodarca neuvažoval nad tým, aby právo na amortizačnú tabuľku konštruoval duplicitne. Pri zavedení § 9 ods. 5 zjavne bolo sledované právo spotrebiteľa podľa článku 10 odstavec 2 písmeno i) smernice. Z uvedeného vyplýva, že pri konflikte dvoch výkladových metód treba vychádzať z takého prístupu, ktorý umožňuje obidve metódy rešpektovať. Z pohľadu jazykového výkladu je to potom taký prístup, ktorý žiadne členenie splátky nepožaduje.

25. Uvádzanie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. platí pre všetky úvery bez ohľadu na to, či je splácanie anuitné (t.j. pomer časti určenej na istinu a časti na úroky sa v každej splátke mení, výška splátky ako celku zostáva zachovaná po celú dobu splácania) alebo lineárne (pomer časti určenej na istinu a časti na úroky sa v každej splátke nemení, výška splátky ako celku zostáva zachovaná po celú dobu splácania). Je však sotva predstaviteľné ako užitočné a v záujme spotrebiteľa by bolo, aby sa v zmluve pri úvere s tzv. anuitnou splátkou uvádzalo x počet splátok s rozdelením na časť istina a úrok, ak toto rozdelenie bude pre každú splátku iné. Čiže prakticky pri úvere s maximálne povolenou dobou splácania 8 rokov (96 splátok) by išlo o 192 číselných údajov, ktorých výpovedná hodnota pre spotrebiteľa by bola nulová. Alebo pri úvere, pri ktorom spotrebiteľ spláca v splátkach len úrok a istinu uhrádza napríklad ku konkrétnemu dátumu. Takýto úver predpokladá výslovne § 9 ods. 2 písm. n) zákona č. 129/2010 Z.z. Je pomerne obtiažne zistiť, aký význam by malo uvádzanie rozpisu splátky pri takomto type úveru, ak je zo zmluvy jasné, že splátkou sa spláca len úrok (istina sa neamortizuje) a aká je výška splátky. Napriek tomu by pri jazykovom výklade právnej normy muselo byť uvádzané, že istina v splátke je 0,- Eur. Poukazujeme týmto na nesprávnosť jazykového výkladu, ktorý bol v napádanom rozsudku uvádzaný ako jediný. Uplatnenie jazykového výkladu právnej normy popiera aj povinnosť rešpektovať účinky úniijného práva. V kontexte napádaného rozhodnutia sa potom samotné konanie o predbežnej otázke pred Súdny dvorom EÚ vo veci C-42/15 a aj rozhodnutie javia ako zbytočné či bezvýznamné. Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Uvedené závery potvrdzuje aj odôvodnenie uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č. k. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018, v obsahu ktorého sa po konštatovaní vyššie uvedených skutočností uvádza tiež nasledovné, cit.: „Od 01. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.“

26. K namietanému nesprávnemu údaju RPMN uviedol, že podľa § 2 písm. i) ZoSÚ ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Z obsahu nevyplýva žiadna skutočnosť, pre ktorú by výška RPMN mala byť vypočítaná nesprávne - ako to uvádza žalovaný s poukazom na údajný nesprávny výpočet spôsobený nesprávnou výškou poskytnutého úveru. Poukazoval tiež na to, že odkaz žalobcu na výpočet prostredníctvom kalkulačky zverejnenej na portáli www.openiazoch.zoznam.sk je nesprávny. Výpočet uvádzaný žalobcom prostredníctvom internetovej kalkulačky nepovažuje za hodnoverný dôkaz, pretože výpočet RPMN ovplyvňujú nasledujúce údaje: suma úveru, celkové náklady, dátum splatnosti prvej splátky, dátum vyplatenia úveru a dátum splatnosti jednotlivých splátok a uviedol, že výpočet žalobcu nepreukázal, že obsahoval všetky podstatné údaje

potrebné pre výpočet RPMN a za účelom popretia skutočností uvádzaných žalobcom predložil rozpis vzorca pre výpočet RPMN pre predmetnú zmluvu o revolvingovom úvere.

27. Žalobca duplikou uviedol, že žalobca zotrváva na tom, že žaloba je procesné prípustná a zastáva názor, že v žalobe dostatočne odôvodnil, v čom vidí naliehavý právny záujem na určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, a to najmä v potrebe odstránenia právnej neistoty v právnom vzťahu medzi ním a žalovaným a poukazuje na ust. § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení, v zmysle ktorých každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách... proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Jediný subjekt, ktorý je oprávnený deklarovať, že úver poskytnutý žalobcovi žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, je všeobecný súd, ktorý ako nezávislý a nestranný orgán umožňuje naplňať ústavné právo každého občana na súdnu a inú právnu ochranu zakotvené v čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky. Nemožno sa stotožniť s premisou, že žalobca ma „čakať“ než žalovaný iniciuje konanie o plnenie a „trpieť“ neustále obťažovanie zo strany veriteľa a spoločností zaoberajúcich vymáhaním pohľadávok, ak sa domnieva, že úver, ktorý mu veriteľ poskytol, je bezúročný a bez poplatkov. A to najmä v situácii, keď každá výzva obsahuje stále vyššiu a vyššiu dlžnú sumu, v ktorej je zahrnuté príslušenstvo, na ktorého úhradu nemá žalovaný podľa názoru žalobcu, nárok. V žalobcovi to vyvoláva pocit, že neustále spláca svoj dlh žalovanému, no dlh sa nielenže neznižuje, ale naopak zvyšuje. K tomu sa žalobcovi vykonávajú zrážky na základe neprijateľnej, a teda neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy, a žalobca sa ocitá v stave vážnej neistoty a v situácii, keď sa nemá možnosť neoprávnené vykonávaným zrážkam brániť inak ako podanou žalobou.

28. Takýto stav je ukázkovým príkladom stavu právnej neistoty, v rámci ktorého spotrebiteľ nevie, či právo je alebo nie je na jeho strane. Ak by prestal hradiť poskytnutý úver z dôvodu, že sa domnieva, že úverová zmluva neobsahuje všetky obligatórne náležitosti, a táto domnienka sa ukáže ako mylná, nielen že bude musieť hradiť bežné úroky z úveru ale aj úroky z omeškania, zmluvné pokuty a trovy konania či právneho zastúpenia.

29. Z tohto dôvodu má podľa tvrdenia žalobcu nastúpiť súd, aby neistotu odstránil a zároveň určil veriteľovi mantinely, v rámci ktorých sa môže, pri uplatňovaní si nároku voči dlžníkovi, pohybovať. Ak súd určí, že úver je bezúročný a bez poplatkov, pre veriteľa to automaticky znamená obmedzenie jeho nároku voči dlžníkovi a pre dlžníka to znamená istotu, že nezaplatí veriteľovi viac ako to, na čo má veriteľ nárok. Predíde sa tak budúcim sporom o vydanie bezdôvodného obohatenia. Veritelia totiž neuznávajú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru do času, než túto skutočnosť bude deklarovať súd. Ak súd rezignuje na poskytnutie ochrany spotrebiteľovi, tento sa dostáva do neriešiteľnej situácie, počas ktorej bezmocne čaká, než si veriteľ uplatní právo na plnenie na príslušnom súde a musí znášať veľké množstvo listov, správ a telefonátov, ktorých obsahom je vymoženie plnenia, na ktoré nemá veriteľ právo a v ktorých je uvedená stále vyššia a vyššia dlžná čiastka. Spotrebiteľ má tak pocit, že napriek splátkam sa jeho dlhu neustále navyšuje.

30. Žalobca zastáva názor, že dané určenie vyrieši vzťah medzi žalobcom a žalovaným aj do budúcnosti, nakoľko ak súd určí, že úver je bezúročný a bez poplatkov, žalobca vie, že nad rámec požičanej istiny nemusí žalovanému viac zaplatiť a žalovaný vie, že v dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nemá od žalobcu právo na ďalšie plnenie. Ak bude vyriešená táto základná otázka, vzťahy medzi účastníkmi sa dajú vyriešiť mimosúdne a predíde sa ďalším sporom o plnenie. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne určuje, že následkom absencie obligatórných náležitostí zmluvy o úvere je bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, musí mať spotrebiteľ k dispozícii aj právny nástroj, aby sa takéhoto určenia mohol domáhať.

31. Na vyššie uvedené, aj vzhľadom na legislatívnu zmenu súvisiacu s prijatím zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v platnom znení, reflektoval zákonodarca a novelou zákona č. 129/2010 Z.z. súčinnosťou od 01.01.2018 zakotvil do ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. právo spotrebiteľa domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou (s odkazom na žalobu v zmysle ust. § 137 ods. c) a d) Civilného sporového poriadku). Vzhľadom na uvedené je žalobca toho názoru, že žaloba, tak ako bola doručená na Okresný súd Žilina, je procesné prípustná.

32. K neprijateľnosti dohody o zrážkach zo mzdy žalobca udáva, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva, a to ex offa súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (rozsudok C-106/77 Simmenthal). Formulácia Dohody o zrážkach zo mzdy sa dostala objektívne do rozporu s požiadavkou na poctivý obchodný styk a čestnú obchodnú prax. Zákonodarca priznal takémuto konaniu nielen rozpor s imperatívom dobrých mravov, ale priamo so zákonom. Nič nebráni judikovať dohodu ako neplatnú (§ 53 ods.5 OZ), hoci má základ v znení zákona. Dôležité sú okolnosti jej zakotvenia v zmluve a význam ostatných zmluvných podmienok (Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí; čl.4 smernice Rady 93/13 ES o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

33. Zákonodarca síce vo všeobecnosti nezakázal zabezpečiť pohľadávku veriteľa voči spotrebiteľovi formou dohody o zrážkach zo mzdy, no táto dohoda musí zároveň spĺňať podstatné náležitosti. Dohoda môže zabezpečovať len existujúcu pohľadávku veriteľa, nakoľko je Dohodou zabezpečená nielen istina, ale aj príslušenstvo, na ktorého úhradu nemá žalovaný nárok, takúto Dohodu nemožno považovať za platný právny úkon, ale za zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Oprávňuje totiž žalovaného, aby na jej základe získal prostredníctvom zamestnávateľa žalobcu úhradu finančných prostriedkov, na úhradu ktorých nemá žalovaný právny nárok.

34. Zo samotnej Dohody síce vyplýva, že jej podpísanie je dobrovoľné a nie je podmienkou poskytnutia úveru. Je ale otázne a vysoko nepravdepodobné, že by žalovaný poskytol žalobcovi úver bez akéhokoľvek zabezpečenia. Ak by sa Dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečovala pohľadávka žalovaného vo výške, na zaplatenie ktorej by mal žalovaný nárok, dala by sa táto Dohoda teoreticky považovať za riadny zabezpečovací inštitút. Nakoľko ale zabezpečuje pohľadávku veriteľa vrátane príslušenstva (vid'. čl. IV. Dohody o zrážkach zo mzdy), na zaplatenie ktorého nemá žalovaný nárok, keďže úver je v dôsledku absencie obligatórnych náležitostí ex lege bezúročný a bez poplatkov, nemožno Dohodu o zrážkach zo mzdy považovať za platný zabezpečovací inštitút ale naopak zabezpečuje neexistujúcu pohľadávku a jej prostredníctvom môže žalovaný zasiahnuť do majetkovej sféry žalobcu a žalobca mu vo výkone zrážok zo mzdy nemôže zabrániť.

35. K absencii obligatórnej náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. žalobca uviedol, že v napadnutej Zmluve (ako dvojstrannom právnom úkone podpísanom oboma zmluvnými stranami) nie je explicitne uvedený termín konečnej splatnosti. Termín je podľa Slovníku slovenského jazyka definovaný ako presné časové vymedzenie určené pre nejaký úkon. Presné časové vymedzenie znamená uvedenie konkrétneho dátumu - t.j. dňa, mesiaca a roku, v ktorý deň zaniknú povinnosti dlžníka zo zmluvy v prípade jej riadneho plnenia. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 12Co/19/2016 zo dňa 30.03.2017, v ktorom súd konštatoval, že pod termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru je potrebné rozumieť presné dátumové vyčíslenie, aby spotrebiteľ bez akýchkoľvek pochybností získal vedomosť o tom, ktorý je posledný dátum splatnosti jeho záväzku. Zmluvné dojednanie v Obchodných podmienkach „uhradenie poslednej splátky veriteľovi" nemožno akceptovať ako nepochybné určenie termínu konečnej splatnosti, pretože dlžníkovi nie je zrejmé, o aký konkrétny dátum ide. Konečnú splatnosť úveru nemožno ponechať ani na matematickom výpočte podľa úpravy v zmluve, kedy sa má splatnosť každej splátky odvíjať od splatnosti predchádzajúcej splátky alebo rozsudok Krajského súdu Trnava, sp. zn. 9Co/204/2017 zo dňa 24.10.2017, kde súd skonštatoval... V súvislosti s konečnou splatnosťou úveru sa odvolací súd stotožňuje so záverom okresného súdu, že termín (konečnej splatnosti) nie je možné vykladať inak ako dátum ukončenia zmluvy, ktorý má byť podľa odvolacieho súdu zásadne vyjadrený ako deň, mesiac, rok a pod., a že nie je možné ho nahradiť ani výpočtom podľa počtu splátok, resp. uvedením dňa po uzavretí zmluvy. Dikcia zákona o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby termín konečnej splatnosti úveru bol vyjadrený určito, jasne, zrozumiteľne. Údaj o termíne konečnej splatnosti v Zmluve jednoznačne chýba. Konštatovanie žalovaného, že uvedenie termínu konečnej splatnosti v zmluvných dojednaniach (teda

všeobecných obchodných podmienkach) žalovaného je splnením povinnosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z je v rozpore s názormi súdov, ktoré skonštatovali, že právna úprava kladie veľký dôraz hlavne na dodávateľa, ktorý pripravuje obsah zmluvy, ktorý spotrebiteľ už nijako neovplyvňuje, aby bol náležité opatrný aj pri dojednaní vedľajších zmluvných dojednaní, akými sú aj jeho nároky uplatnené v návrhu na začatie konania. Všeobecné obchodné podmienky majú slúžiť k tomu, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického alebo vysvetľujúceho charakteru, nesmú však slúžiť k tomu, aby do ich neprehľadnej, zložito formulovanej a malými písmenkami písanej formy skryl zmluvný partner spotrebiteľa dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa uniknú, ak tak urobí, spreneverí sa princípu dôvery a takémuto správaniu nemožno priznať súdnu ochranu (porovnaj rozsudok Krajského súdu Trnava, sp. zn. 11Co/284/2015 zo dňa 20.04.2016). Údaj o termíne konečnej splatnosti je pre spotrebiteľa nepochybné dôležitým údajom a jeho zakotvenie len do zmluvných dojednaní je spreneverenie sa zásadám poctivého obchodného styku a porušením povinnosti konať s odbornou starostlivosťou rešpektujúc právne predpisy obsahujúce právnu úpravu spotrebiteľských úverov.

36. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že hotovostný úver sa stane revolvingovým len vtedy, ak žalobca hotovostný úver riadne spláca a to, že žalovaný stotožňuje náležitosti následného revolvingového úveru (ktorý nesie skôr znaky hotovostného úveru než revolvingového úveru, ktorého typickým príkladom je kreditná karta) s náležitosťami prvého hotovostného úveru nezodpovedá skutkovým okolnostiam, za ktoré bol úver poskytnutý. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že z dojednaní o revolvingovom úvere nie je vôbec zrejmé, koľko splátok a v akej výške by mal žalobca uhradiť, aby sa dal jej záväzok zo zmluvy o revolvingovom úvere považovať za splnený. Žalobca sa domnieva, že žalovaný poskytuje bežné hotovostné úvery a označením „revolvingový“ sa len snaží obchádzať právnu úpravu o spotrebiteľských úveroch.

37. Poukázal aj na to, že k eurokonformného výkladu zákona č. 129/2010 Z.z. a najmä jeho ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zaujali od rozsudku SD EU vo veci C-42/15 stanovisko mnohé Krajské či Okresné sudy. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na aktuálny rozsudok Krajského súdu Trnava, sp. zn. 9Co/278/2017 zo dňa 23.01.2018, kde súd skonštatoval : ...Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch je teda od požiadavky Smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať "výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov". Slovenský zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie ako splátok istiny, tak aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatura slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov SR, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov... V danom prípade je tu zrejmý konflikt medzi Smernicou a zákonom o spotrebiteľských úveroch. To však neznamená, že sa má bez ďalšieho automaticky uplatniť pred vnútroštátnym právom Smernica. V takom prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatury Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. ...V prípadoch, kedy sudy Slovenskej republiky rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa Zákona, resp. Smernice, sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne sudy poskytli Smernici priamy účinok. ...Odvolací súd je preto názoru, že napriek poukazu žalovaného na Smernicu a rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich tak, ako to ustanovuje § 9 ods. 2 zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý aplikoval okresný súd, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Je nepochybné, že zákon č. 129/2010 Z.z. pri definovaní obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere šiel na rámec smernice, no jeho ustanovenia poskytujú spotrebiteľovi väčší rozsah ochrany ako samotná smernica. Ak by konajúci súd šiel cestou striktného eurokonformného výkladu, v konečnom dôsledku by spotrebiteľovi odňal práva priznané zákonom, čo možno považovať za zásah do práva na súdnu a inú právnu ochranu zakotveného v čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a taktiež za porušenie výkladového pravidla zakotveného v ust. § 54 ods. 2 zákona č. 40/164 Zb. Občianky zákonník, kde je výslovne uvedené že v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv sa použije výklad pre

spotrebiteľa priaznivejší. Výklad v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z. je pre spotrebiteľa priaznivejší a preto musí mať prednosť. Gramatickým výkladom ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je nevyhnutné dôjsť k záveru, že zákonodarcovi nestačilo uvedenie výšky splátky, ich počtu a termínu splatnosti prvej a poslednej splátky, tak ako to prezentuje žalovaný. V písm. k) daného ustanovenia sa výslovne uvádza: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, teda sa v Zmluve požaduje uvedenie výšky splátky istiny, počtu splátok istiny a termíny splátok istiny (pozn. použitie plurálu - teda termíny všetkých splátok) ako aj uvedenie výšky splátok úrokov, počet splátok úrokov a termíny splátok úrokov (čo sa analogicky vzťahuje aj na poplatky).

38. Vo veci súd nariadil pojednávanie. Na pojednávanie sa nedostavila žiadna zo strán, svoju neúčast' ospravedlnili a preto súd vec prejednal v ich neprítomnosti.

39. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, osobitne zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 8500073615, rozhodcovskej zmluve č. 8500073615 a Dohode o zrážkach zo mzdy č. 8500073615 ako aj oznámením o schválení úveru a obchodnými podmienkami a predzmluvnými dokumentmi.

40. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

41. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

42. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

43. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení do 22.12.2015 (novela č. 438/2015 Z.z.) (ďalej len „zákon“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

44. Podľa ust. § 2 písm. a) a b) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

45. Podľa § 9 ods. 1 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

46. Podľa § 9 ods. 2 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok

47. Podľa § 11 ods. 1 zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) zák. č. 129/2010 Z.z..

48. Právny vzťah medzi veriteľom a dlžníkom je potrebné posudzovať ako spotrebiteľský vzťah upravený zákonom č. 129/2010 Z.z. pri aplikácii ust. zák. č. 270/2005 Z.z., príslušných ustanovení Občianskeho a Obchodného zákonníka. Prítom zákon 129/2010 Z.z. je potrebné aplikovať v znení v akom platil v čase uzavretia zmluvy, t.j. od 31.3.2015 v znení po novele č. 35/2015 Z.z. do 22.12.2015 novela č. 438/2015

Z.z.), resp. až do 30.4.2018 novelou č. 279/2017 Z.z.. Pokiaľ teda súd vyzval žalobcu na vyjadrenie sa k všetkým náležitostiam zmluvy o úvere, mal na zreteli aby sa vyjadril najmä k žalobcom namietaným nedostatkom. Žalovaný pritom zrejme nesprávne aplikoval znenie zákona č. 129/2010 Z.z.

49. Vo vzťahu k preukázaniu naliehavého právneho záujmu súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so žalobcom, že tento je daný podľa ust. § 137 ods. c) a d) Civilného sporového poriadku v spojení s ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého je dané právo spotrebiteľa domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Procesné predpisy platné v čase rozhodovania súdu teda vo vzťahu k preukázaniu naliehavého právneho záujmu na určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov boli naplnené.

50. Vo vzťahu k naplneniu základných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500073615 súd považoval vyjadrenia sporových strán za vysoko kvalifikované. V tejto súvislosti, s poukazom na absenciu termínu konečnej splatnosti sa však priklonil na stranu žalobcu. Totiž súd je názoru, že všetky podstatné náležitosti, ktoré musí spĺňať písomný právny úkon (§ 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z.), musia byť zaznamenané v tomto úkone a vôľu nemožno dopĺňať odkazom na iné úkony. Súd preto oznámenie veriteľa o schválení úveru nepovažoval za súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Tento dokument bol totiž vystavený až po tom, ako žalobca podpísal návrh zmluvy, teda najskôr po jeho prijatí veriteľom. Pritom formulár zmluvy vyhotovil sám veriteľ, teda nič mu nemohlo brániť, aby v zmluve uviedol všetky rozhodné údaje. Ak by malo byť oznámenie súčasťou zmluvy, muselo by byť súčasťou zmluvy už v čase podpisu prvou zmluvnou stranou.

51. Súd preto musel konštatovať, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8500073615 jednoznačne neobsahovala termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v čase, keď spotrebiteľ - dlžník podpísal žalovaným - veriteľom vyplnený návrh, dokonca neobsahovala ani dátum splatnosti prvej splátky, dátum splatnosti ostatných splátok (teda nie je možné určiť ani kedy je splatná jednotlivá zložky splátky - istina a úrok), preto jednoznačne zmluvu je potrebné podľa § 11 ods. 2 považovať pre absenciu základných náležitostí zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k/ zák. č. 129/2010 Z. z. Zmluva obsahovala len výšku istiny 1500,- eur, výšku mesačnej splátky 53,25 eur, počet splátok 36, celkovú čiastku ktorú musí dlžník zaplatiť 1967,08 eur, predpokladanú RPMN 20,91%, ročnú úrokovú sadzbu 18,03%, priemernú RPMN 49,67% a poplatok za poskytnutie úveru 50 eur. Termín prvej splátky 7.9.2014 a poslednej splátky 7.8.2017 bol uvedený len v oznámení veriteľa o schválení úveru rovnako ako splatnosť splátok k 7 dňu v mesiaci.

52. Súd preto žalobe v rozsahu určenia, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500073615 zo dňa 6.8.2014 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov vyhovel.

53. Súd sa však nestotožnil s tvrdeniami žalobcu o tom, že dohoda o zrážkach zo zmluvy je neprijateľná zmluvná podmienka a teda je neplatná.

54. Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.1.1992, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

55. Podľa § 551 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.1.1992, proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

56. Podľa § 20 ods. 1 Zákonníka práce práva a povinnosti z pracovnoprávných vzťahov možno zabezpečiť dohodou o zrážkach zo mzdy, ručením alebo zriadením záložného práva.

57. Podľa § 5a ods. 1 písm. a/ zák. č. 250/2007 Z.z. účinného od 1.5.2014 neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.

58. Z vyššie uvedených právnych noriem upravujúcich inštitút dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov je zrejme, že sa jedná o úpravu zabezpečovacieho právneho inštitútu, ktorý právny poriadok

Slovenskej republiky pozná a je právom dovolený. Dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov pozná nie len Občiansky zákonník, kde je upravená v piatom oddieli druhej hlavy - zabezpečenie záväzkov, ale aj zákonník práce, ako jeden z troch zabezpečovacích inštitútov pre nároky zamestnávateľa.

59. Súd sa zaoberal teda procesnou podmienkou pre určovací žalobu, naliehavým právnym záujmom na podaní žaloby. V danom prípade, teda pri určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy nie je prezumovaný naliehavý právny záujem zo zákona, nakoľko vyššie citované ust. § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. sa vzťahuje len na určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia jej bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru, nie však súvisiace zabezpečovacie zmluvy, ktorou je dohoda o zrážkach zo mzdy. V danom prípade samotné prípadné určenie neplatnosti zmluvy nemuselo odstrániť spornosť medzi stranami, prípadne definitívne vyriešiť sporné nároky. Súd poukazuje na skutočnosť, že nie je potrebné, aby o uspokojení akéhokoľvek dlhu zo spotrebiteľského úveru rozhodoval len súd, v prípade nespornosti je niekedy vhodnejšie vykonať priamy nárok. Súd rozhoduje a vykonáva kontrolu len v poslednom stupni tak, aby v súdnom konaní neboli priznané nároky z neprijateľných zmluvných podmienok či na základe nekalých obchodných praktík. Práve pre prípad sporu, či sú uplatňované nároky dôvodné, slúži na ochranu práve neodkladné opatrenie, ktorým sa možno domáhať zákazu uplatňovania nárokov z dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, prípadne vykonávanie zrážok nad určitý nárok a pod. ale aj určenie, že úver je bezodplatný (bezúročný a bez poplatkov). V súdnom konaní je možné sa domáhať aj priamo povinnosti napr. určenia, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. V žiadnom prípade však od účinnosti Civilného sporového poriadku sa nemožno domáhať určenia neplatnosti právneho úkonu, ibaže by bolo preukázané, že sa jedná o nevyhnutnú skutočnosť s definitívnym riešením, keď nie je možné žalovať iné dôvody vymedzené v ust. § 137 CSP. Samotné určenie neplatnosti právneho úkonu, je totiž len medzičlánok k riešeniu sporu, ktorý sa zväčša rieši ako prejudiciálna otázka. Aj keby súd totiž určil neplatnosť úkonu, riešenie môže dať len uloženie povinnosti zdržať sa uplatňovania nárokov z dohody a pod.. V danom prípade možno výslovne poukázať na rozhodnutie Veľkého senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 VCdo/1/2017 zo dňa 27.04.2017 s tým, že samotným vyslovením neplatnosti nemožno odstrániť stav neistoty, nedôjde k tým zmene žiadneho prípadného ohrozenia práva žalobcu (akcesorický charakter), neodstráni vznik sporov a spornosti.

60. Pokiaľ dohoda mala byť určená ako neprijateľná zmluvná podmienka, súd musí konštatovať že sa jedná o samostatný právny úkon so subsidiárnym a akcesorickým charakterom vo vzťahu k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorý len zabezpečuje pohľadávku veriteľa. Za neprijateľné zmluvné podmienky sa podľa § 53 ods. 4 považujú ustanovenia uvedené v spotrebiteľskej zmluve, ktoré naplňajú zákonodarcom predpokladanú charakteristiku, teda nie samotný právny úkon ako právny inštitút. Dohoda o zrážkach zo mzdy ako samostatný právny úkon nemá vplyv na ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, práva a povinnosti strán v ničom nepodmieňuje, teda nemôže sa jednať o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobca tiež nepreukázal, že by takáto zmluva mu bola napriek jej obsahu, upozorneniam a poučeniam vnútená, teda že nekonal dobrovoľne.

61. Obdobne súd musel posúdiť aj žalobu v časti o určenie, že rozhodcovská zmluva č. 8500073615 zo dňa 06.08.2014 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným, je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná. Obdobne ako pri dohode o zrážkach zo mzdy sa jednalo o samostatný právny úkon, ktorý neustanovoval výhradnosť rozhodcovského konania, ale dával možnosť žalobcovi sa rozhodnúť, či nárok uplatní v rozhodcovskom konaní alebo v súdnom konaní. Teda nejednalo sa o naplnenie skutkovej podstaty podľa § 53 ods. 4 písm. r Obč. zák. vyžadujúc v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Teda táto hypotéza právnej normy nebola naplnená. Pritom sa jedná o inštitút upravený a predpokladaný zákonom, teda sám o sebe, uzavretý dokonca bez viazanosti na zmluvu o spotrebiteľskom úvere, bez preukázania donútenia uzatvorenia tejto dohody, teda za splnenia zákonom predpokladaným podmienok nemôže byť neplatný pre rozpor so zákonom.

62. Súd vzhľadom na uvedené žalobu v časti určenia, že rozhodcovská zmluva č. 8500073615 zo dňa 06.08.2014 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným, je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná a určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500073615 zo dňa 06.08.2014 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným, je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná, zamietol.

63. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

64. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

65. Nakoľko úspech žalobcu bol v jednom výroku a neúspech v dvoch výrokoch (všetko samostatných) súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu rozdielu úspechov, teda v rozsahu 33%. Výška nároku bude vyčíslená samostatným uznesením po právoplatnom rozhodnutí vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).